137: Günahlarda Israr Edenlere Tavır Koyma

Musa Ebu Cafer

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum, bu sorumun cevabını Musa hocamızdan bekliyorum ama net olsun lütfen. Hocamız dedi ki, tağutun okuluna çocuklarını gönderenleri iki sınıfta tanımladı ikinci sınıfta tanımladıklarına fasık dedi ve dedi ki, onların arkasında namaz kılmam, arkadaşlık etmem, cemaatte beraber olmam dedi. Peki bizim bu durumda arkadaşlarımız cemaat arkadaşlarımız var onları terk mi etmemiz gerekiyor? Hocamızın bu fetvasına göre, birde hocamıza şunu sormak istiyorum biz eşlerimizi doktora götürürken kadın doktor arıyoruz kızlar okutulmadığında erkek doktorlara doğum dahil baktırmamız doğru mu? CezakeAllahu hayren.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Muhterem kardeşim, tağutun okullarına çocuğunu gönderen kişi küfre girmiyorsa şüphesiz ki en azından her gün aynı günahı işlemektedir. Bizim böyle birine karşı görevlerimiz vardır. Güç ve kuvvet oranında onu engellemek vacibimizdir. Buna gücümüz yoksa dille nasihat ederiz. Yaptığı amelin dinde çok tehlikeli olduğunu, küfre kadar yolu olduğunu, hem kendini hem de aile efradını ateşe doğru sürüklediğini bu konuda ısrar eden kişinin fasık olacağını bildirmemiz gerekmektedir. Bu muhalefetten kurtulmak isteyene imkan dahilin de el uzatmak, yardımcı olmak üzerimize haktır. Bütün bunlara rağmen günahında, isyanında ısrar ederse ona karşı tavır koymak, iman şubelerimizden bir şubedir.

Âlimlerimizin taksimatına göre günahkar Müslümanları terk etmek, onlarla konuşmamak onlardan uzaklaşmak iki kısımdır.

Korunma amacıyla terk etmek. Yaptığı günahın bizlere bulaşmaması, gözümüzde meşru görünmesi ve aynı günaha bizlerinde düşmemesi için o kişiden uzaklaşmak. Terbiye ve ıslah etme amacıyla terk etmek. Bu yöntem günahkâr kişiyi günahından kurtarma tevbe ettirme yöntemidir. Bu konuda kişiden kişiye fark vardır.

Eğer ondan uzaklaşmak o kimseye fayda yerine zarar verecekse, onu İslam'dan ve Müslümanlardan uzaklaştıracaksa ve onu kazanma gibi bir ihtimal varsa onunla alaka devam ettirilir. Nasihat ve uyarıyı devamlı yapmak vaciptir. Bu konuda şeytanın tuzağına dikkat edilmelidir. Şeytan kandırabilir. Nefislerin isteği doğrultusunda hareket ettirebilir.

Eğer tavır, uzaklaşma ve konuşmama ona fayda verecekse ona tavır yapılır. Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve ashabı Tebük savaşına katılmayan

üç sahabeye elli gün boyunca tavır koymuş ve tevbe edene kadar onlarla konuşmamışlardı.

Abdullah Bin Muğaffel'in *(radiyallahu anh)* bir yakını varmış, taş fırlatıyormuş. Abdullah ona: Böyle yapma! Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* taş fırlatmayı yasaklamıştır. ***"O av öldürmez. Ya diş kırar ya da göz çıkarır"*** buyurdu demiş. Ama bu kişi taş fırlatmaya devam etmiş. Abdullah demiş ki: Ben sana Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* taş fırlatmayı yasaklamıştır dedim ama sen fırlatmaya devam ediyorsun, vallahi bundan sonra seninle konuşmayacağım! *(Müslim)*

Bu anlattığım malumata binaen çocuğunu okula gönderen ve bu konuda kurtulmak için çaba harcamayan ve ısrar edene karşı umulur ki bu günahından onu kurtarırız niyetiyle tavır koymalıyız. Bu günahta ısrar edenle arkadaşlık yapmak doğru değildir. Kişi dostunun dini üzeredir. Kimi dost, arkadaş edindiğimiz çok önemlidir. Mümin ve müttaki kimselerle oturup kalkmalıyız. Onlarla cemaatsel yapıya girmeliyiz. Günahta ısrar edenle cemaat olmaz. Olsa da hayırlı bir cemaat olmaz. Allah-u Teâlâ'nın yardım ve muvaffakiyeti günahta ısrar edenlere ya inmez, ya da inerse gecikir.

Biriyle cemaat kurmamak, o kimseyi sohbete çağırmamak, kitap vermemek, düzelmesi için değişik yöntemlere başvurmamak, ona nasihatı bırakmak anlamına gelmez, bunlar farklı şeylerdir.

Bir kardeşimize defalarca çocuğunu tağutun okuluna göndermemesi için nasihatte bulunduk ama fayda vermedi. Ona tavır koyunca daraldı ve işin ciddiyetini anladı. Akabinde hemen çocuklarını çekti ve sonra medreselere yerleştirdi. Elhamdulillah.

İslam çocuğu, erkek ve kız fark etmez okutmaya karşı değildir. Bilakis cahilliği ve öğrenmemeyi yasaklar. Ancak yaptığımız her işin İslam'a uygun olmasını emreder. Çocuklarımızı imkan buldukça, tağuti okullara alternatif, İslam'a uygun okul buldukça ve İslamî muhalefete düşülmediği müddetçe okutmalıyız. Tevhidiyle beraber tıpta, mühendislikte, kimyada, makina ve elektronikte uzman Müslümanların var olması büyük bir nimettir.

Şeytan şu kapıdan yanaşabilir: Sen kız çocuğunu tağutun okuluna göndermezsen, kadın doktor bulamayacak ve hanımını doğum dahil erkek doktorlara götürme mecburiyetinde kalacaksın!. Bu şeytanın vesvesesidir. Kâfirlerden, fasıklardan ve Müslümanlardan bir ton kadın doktor bulunmaktadır. Şuan tıpta bir ton kız çocuğu okutulmaktadır. Eşimizin tedavisinde bu kadın doktorlara götürebiliriz. Zaruri hallerde, kadın doktor bulunmadığı zaman doğum dahi olsa erkek doktora eşimizi götürebiliriz.

İslam’da kaide vardır: “Zaruretler, mahzurlu olan şeyleri mübah kılar.”

Kusur haşa İslam’da değil, fetvada değildir. Küfür üzere kurulmuş olan bu sistemdedir. Bu mürted, zalim, kâfir düzen var olduğu müddetçe ve içinde yaşama mecburiyeti veya isteği var olduğu müddetçe bu sıkıntı çözülmeyecektir. Sistem bizlere şunu söylemektedir: Dininizden tenezzül ederseniz bütün kapıları sizlere açarım. Ama dininize bağlı olduğunuz müddetçe kapıları yüzünüze kapatacağım. Ne haliniz varsa görün. Rabbim bu küfür sistemini biran önce yıksın, İslam’ı hakim kılsın. –Amin- Allah en doğrusunu bilendir.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.